

ஸ்ரீ
ராமஜெயம்.

50 சித்திரகுளாவென்னும் பெண்ணின்

கெடையாட்டம்.

இஃது,

சிறுமணவூர்

முனிசாமி முதலியாரால்

இயற்றப்பட்டது,

தமது

சென்னை சூளை

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

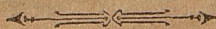

உ

கடவுள் துணை.

கெடைமீ தில்நடிக்கும்

சர்க்கஸ் வித்தை.

இராகம்-தங்கப்பண்.

வடக்கேவெகுதாரம் வளப்பமுள்ளதேசமது - பிரான் பூருக் கடுத்த பிசகிலா அட்டகிடா- என்றுமிகப்பேர்கொண்ட இணையில் லாவூரினிலேதங்கிவசித்திருக்கும் தாஷ்டிகமானவர்கள்- மாதாபி தாக்க ள்மகாவித்தைக்கற்றவர்கள்- அவ்விருவர்தங்களுக்கு அமை நீதிமம்மைந்தர்களில் - பெரியதொருபெண்ணுக்கு பெயர்சித்திர குளாவென்றும்-சின்னதொருபெண்ணுக்கு சிறப்பானகன்னாவெ ன்றும்- நற்பெயர்தானமைத்து நலமுள்ளவித்தைகளாம்- கெடை யின்மேலாடுவித்தை கீழ்கரணம்போடும்வித்தை-அந்தர்பலடிகளு ம் அனுமந்தபாச்சல்களும்-விச்சுளிபாச்சல்களும் விசித்திரவிநோ தங்களும்-சொல்லிமுடியாத சொருசானவித்தைகளும்-அற்புதவித் தைகளும் அருமையாய்க்கற்பித்து-சமஸ்தானங்கள் தனிலே தாட் டியாய்மிகவாடி - பரிசுகள் தான்வாங்கி பண்புடனிருக்கையிலே- கோர்ட்டிவழக்காகக் குணமாகவிப்பொழுது- புத்திரர்புத்திரிகள் புகலும்மனைவியுடன்- வளப்பமுள்ள கடையுடன் வகையாய்ப்பிர யாணப்பட்டு-பேர்பெற்றசென்னைநகர்பிசகிலாலயிட்டவுசு-சமுத்தி ரகரையோரம்சார்ந்ததோர்மைதானத்தில்-வந்துயிறங்கியவர்-வள ம்பெரியதகரக்கடை-புண்ணியவான்கள் புகலும்ஏகப்பநாய்க்கர்- இருவர்களுதவியினால் இன்பமுடன்கோட்டைதனில்- பாசுகளும் தான்வாங்கி பண்பாய்மைதானத்தில்

பெண்ணின் அலங்காரம்.

இராகம் - தங்கப்பண்.

தங்கியிருந்தவர்கள் தனிமையாய்ப்பொழுது ஆட்டங்களாடு தற்கு அனைவருமெழுந்திருக்க சிறப்புதனைவகித்த சீரானசித்திரா ளா சிவிசினுக்கறுத்து சிமிள்போலே கொண்டையிட்டு கொண் டைக்கு யேத்ததொரு குணமுள்ளபூவுகளாம்மல்லிகைமுல்லைகளை வயங்கவேதான் முடித்து நெற்றியிற்றிலதமதை நேராகத்தான்தரி

த்து மூக்குத்திசிர்தாக்கு முகமழகாய்புல்லாக்கு கையில்கரிவளை
யல் கலகலெனத்தானசைய பட்டுரவிக்கைதனை பாங்காகவேயுடு
த்தி அரையினில்சல்லடம் அழகாகத்தான்போட்டு அதன்பேரில்
கச்சைதனை அடைவாயிறுக்கிக்கட்டி மாராப்புசிலைதனை வலுவா
யிழுத்துடுத்தி பயல்மாற்குட்டியைப்போல் படபடெனத்தானட
ந்து தங்கைதமயனுடன் தம்பிமார்தன்னுடனும் மாதாபிதாவி
னுடன் மைதானந்தன்னில்வந்து,

கெடைதனக்கு முன்பாகவே-கடவுளை
கிருபையுடன் தோத்தரிப்பாள்

இந்திராதிதேவர்களை யிருதயத்தில்தானினைந்து மந்திரவுச்
சாடனம் மனதினில்தியானித்து தந்திரக்கயிறுதனை தன்கையால்
தான்பிடித்து காலின்பெருவிரலால் கயிற்றில்மிகவுணி எட்டிநடந்
ததுபோல் இயல்பாகத்தானேரி ஒட்டிகிகத்தொங்கும் - உகமை
யுள்ளபாணவை எட்டியேதான்பிடித்து இருகாலால்தாங்கியிதோ

அந்தரமர்ய்நிற்குறள்பார்-இந்த
அதிசயத்தைப்பார்த்துடுங்கள்

இராகம் - நாதனாமக்கிரியை - ஆதிதாளம்.

மந்திரம் பாரீர் கெடையாடும்அதிசயத்
தந்திரங்கேளீர்

அதுபல்லவி.

மந்திரம்பாரிந்த மாண்டெனனத்தில்
பெண்ணாய்பிறந்தவள் பெரியகெடையிலாடும் (மந்தி)

சரணங்கள்.

அறுபத்துநாலடி ஆனவுயர்கெடை
அந்திரமாய்நட்டு தந்திரக்கயர்தொட்டு
சறுவும் சற்பம்சாறை போலேகயரைதொத்தி
சற்றேனும்பயமின்றி உச்சியின்மீதேரி

காலினாற்பிடித்து அந்தர்ப்பள்ளி உள்டி
கவிழ்ந்தாப்போல் அடுத்து

காலால்கழலைப்பற்றி கரத்தைப்பின்னாலெட்டி
கரகரகரவென கிரத்தைக்கீழாய்வாங்கி
தாளில்கயற்றைக்கிட்டி தலைக்குமேல்கால்நாட்டி
தங்கியிருக்கும்ஜெனம் நம்ப

கெடையிலாடும்வித்தை.

ககனமளாவியக்	கம்பியின்மேல்மாது
கண்ணிமைமாற்றுமுன்	யெண்ணற்றசுழலாகி
விதனமகலஜெனம்	ஆனந்தம்பெருகிட
வேடிக்கைவெகுவிதம்	வாடிக்கையாய்செய்யும் (மந்)
கூடுவிட்டுகூடுபாயும்	வித்தைகள்கோடி
கோர்த்தசங்கிலிசரம்	பார்த்துபுகுந்துநாடி
ஓடிக்கயற்றுமேலே	காலைத்தலைக்குமேலே
ஊணிக்கரங்களாலே	ஜாணின்வயற்றுக்காலே (மந்)
பெரியவன்பேர் சித்திர குள	மெனப்பேசுவார்
பெற்றமகளின்பேர்தான்	ரத்தினமெனச்சொல்லுவார்
அரியவித்தைகள்கற்றோ	ரப்பனும்மகள்மாதும்
யெல்லாமிதுவேவேலை	யென்றுமவழக்கத்தாலே (மந்)
தொங்குகிறதடியை	தொடையால்மிகயிறுக்கி
பங்கமில்லாமலே	பலடியடிப்பதுபோல்
அங்கையாய்மிகத்தாங்கி	அதிரமல்கான்கட்டி
சங்கையில்லாமலே	சட்டென்றுநின்றிடும் (மந்)
தடியையொருதொடையில்	தாங்கிவலுவிற்றெங்கி
படியினுள்ளோர்கள்	பார்த்துமனங்களிக்க
அடவுடன்கழுத்தினில்	அந்தத்தடியைமாட்டி
அந்தரமாய்த்தொங்கும்	விந்தையாகுமிந்த (மந்)
சித்திரகுளாவென்னும்	சிறப்புப்பெயர்வகித்த
உத்தமப்பெண்ணவள்	உகமையாய்த்தானிடும்
எத்தனையோவித்தை	யெவருமதிசெயிக்க
புத்திதனில்மதித்து	போகிறாளுச்சியில் (மந்)
கன்னாவென்னும்சின்ன	பெண்ணைவளிதோ
பின்னால்கலைமாட்டி	முன்னால்கவிழ்ந்துவிழ
இன்னாளினுநெடுநா	ளெங்குங்கண்டதில்லை
என்னவைதிசெய	மென்றுமிகச்சொல்லும் (மந்)
நாடியுச்சிதனி	லேறிச்சித்திரகுளா
நீடிக்காலால்சப்பளம்	சாடிமிகப்போட்டு
கூடியசபைதனை	நாடிபகவானைத்
தோடிபாகத்தாலே	பாடித்துதித்திடும் (மந்)

இராசம் - தோடி - ஆதிதாளம்
பல்லவி.

அற்புதசர்க்கவீன் பெருமையைச்சொல்லுவேன்
அன்பர்களேசற்றுக்கேள் - இந்த
அவனியிலிதுவரை யெவரும்நடித்ததாய்
கூறுவாருமலைப் பாரீர்.

சரணம்.

தற்காலம் சென்னைக்கு தூரம்வடதேசம்
தன்னகர்விட்டொருமாது
தந்தையும்மைந்தரும் மாதுடன்முவரும்
தனித்துவந்தாரே யிப்போது - ஆவர்
கற்றிடும்வித்தைகள் மெத்தவிண்டாமதில்
கண்டமட்டும் சொல்வேம் மீது
ககனமளாவிய சம்பத்தின்மேலாட
கற்றதேதந்திரம் தோது
கழரத்திர மொருவர்க்கிலை யவரற்புத மெவருக்கிணை
கண்டார்மன மண்டாதென திண்டாடிட ஒண்டொடியாள் (அற்)
மேகமளாவிய ரர்ப்புத்துநாலடி
மேலுயரக் கெடைபாராய்-நல்ல
மேன்மைதுரைமக்க ளெல்லாரும்பிரமித்து
முழிக்குறார் சுத்திலும் தோய்
சாகத்துணிந்தவோர் ஜெட்டியையேரடா
வென்றாலும் அஞ்சுவான்தூராய்-இது
சாமிச்செயலல்லோ பெண்ணாய்பிறந்தவள்
சபையைமிரட்டுரள்கூறாய்
சண்டப்படை கண்டற்புத மென்றோடவே அண்டத்திலே
சகரக்குழ வெனவேஅல கதிலேசுழல் மிகுத்தர (அற்)

நொண்டிச்சிந்து.

மந்திரமகிமையைக்கேள்-இந்த
மண்டலத்திதுவரை கண்டதுமில்லை
அண்டரும்புகன்றதில்லை-மகா
பெருமைதங்கியபதி னெட்டுசித்தரும்
இப்படியுரைத்ததில்லை-இந்த
வதிசயம்போலுலகில் பார்த்ததுமில்லை
பிரான்பூரெனயெவரும்-வடதிசை
பேசியநகருக்கு அடுத்திடமாம்
அட்டகிமாவெனும்பதியாம்-அங்கே
வசிப்பவராமந்திரங்கள் செபிப்பவர்கள்

காளியும் காட்டேரி - துஷ்ட

கருமுனிசெபமுனி சங்கிலிமுனி
 மாடனும் மதுரை வீரன் - அகோர
 வீரனுடன் அறுமுகன் கணபதியும்
 சத்தியும் சாம்பசிவன் - கெட்ட
 சண்டாளக்கருவுகள் யெட்சணியும்
 மோகினிடாகினியும் - இந்த
 மூவுலகிலுண்டான தேவதைகளை
 கூடிணத்தில்வசியமிடுவார் - ஆகாத
 சத்துருவைகணத்திலே வதைத்திடுவார்
 இப்படியவர்வலிவாம் - அடி
 யெடுத்தபிடங்களைல்லா மிவர்முகமாம்
 எதிர்ப்பாரொருவ ரில்லையாம் - அந்த
 கெடையேரியாடுபவ ரொருவரில்லையாம்
 பெருமையருமைதாங்கி - அவர்
 பிறந்துவளர்ந்தநக ரதைநீங்கி
 சென்னைநகரைநோக்கி அவர்
 சிறந்தமந்திரவலி வதைத்தாக்கி
 கோட்டைமைதானமிரங்கி விளக்குக்
 கூண்டுக்கருகில்கெடையதைத்தாக்கி
 ஆடிடும்பெருமைதனை - யினி
 யறைந்திடக்கேளுமென துறவினரே.

(தந்தின)

உச்சியிலாடும் வித்தைகள்.

கு ம் மி.

பாம்புபோல்தொங்கும் கயர்பிடித்துமாத
 பற்றியேசாரைபோ லேதொடுத்து
 தாம்புகயற்றிலே யேரிப்போகும்வேகம்
 தங்கியிருந்தோர்கள் குடல்நடுங்கும்.
 ஒத்தைக்கயறு மிதைப்பிடித்து-மாத
 ஓங்கியமெத்தைமே லேருதல்போல்
 மெத்தத்தரிதமா யேரிப்போகும்வேகம்
 பத்துநேம்மக் குடல்பார்த்து.
 யேரிக்கயரை விடுத்துவிட்டுமாத
 இரண்டுகாலுந் தொடுத்துக்கொண்டு
 சீரியநாகம்போல் உள்டியடிக்கிற
 சீக்கிரம்பாருங்கள் நேசர்களே.
 கைப்பிடிக்கூடக் கிடையாதொருகம்பி
 கையாலேமாத தொடுத்துக்கொண்டு
 யெப்படிமல்கான்போல் கட்டியேயின்னூரள்
 யென்னவென்று நேசர்களே.

க

ந

ச

தந்திரஜாலங்கள் செய்பவரே ஒரு
வேளைதிகைத்து முழித்திடுவார்
அந்திரத்தன்னிலே பெண்ணாய்பிறந்தவள்
ஆடவதிசயம் நேசர்களே.

௮

பன்டியும்உள்டியும் தானடித்தாள்தோ
பதுமைபோல்தலைகீழாய் தொங்குகிறுள்
விள்ளவொண்ணொஜெனம் சுற்றிலிருப்போர்க்கு
வந்தனம்கூடவும் செய்யுகிறுள்.

௯

நித்தமொருவேலை காட்டுகிறுளொரு
நிமிஷமொருவித்தை மாற்றுகிறுள்
சுத்தியேரூப மெடுத்தாளோயில்லை
சாமியேவந்து உதித்தாரோ.

௧௦

மல்கான்வேலை முடிந்தபின்புமாத
மந்திரக்கோலை யெடுத்துக்கொண்டு
உல்லாசமாக சிரித்துக்கொண்டுமாத
உச்சியில்யேருவாள் நேசர்களே.

௧௧

உச்சியிலேறி அலகுப்பார்த்துமாத
உள்ளத்தில்சற்குரு தாளநினைந்து
கச்சையில்அலகு முனைசொருகிமாத
கவிழ்ந்து படுத்தாள் நேசர்களே.

௧௨

கவிழ்ந்துஅலகை சொரிசுக்கொண்டுமாத
கையையும்காலும் விடுத்துவிட்டு
செவந்தசூரியன் போலேகரகர
வென்றுசுழலுறாள் நேசர்களே.

௧௩

குலாலன்சக்கரம் போலேசுழலையிய்
கூட்டமாம்கீழே ஜெனங்களெல்லாம்
கலகலவென்று குடல்நடுங்கியவர்
கைகனையேந்துறார் நேசர்களே.

௧௪

இப்படிக்கீழே ஜெனங்களெல்லாமையோ
யென்னமோயேதோ வெனமயங்க
மைப்படிகண்ணாள் பம்பரம்பானுவை
மாற்றச்சுழலுறாள் நேசர்களே.

௧௫

முதுகிலகை சொரிசுக்கொண்டு அவள்
மேல்புரமாகத் திரும்பிக்கொண்டு
சுதம்பம்காற்றிலே மின்னுவதுபோலே
கன்னிசுழலுறாள் நேசர்களே.

௧௬

மெத்தவுயரத்தில் மரதிருந்துயிர்த
மேலானவித்தை தனைப்புரிய
பெற்றதகப்பனும் கீழிருந்துஅப்போ
பேசுவான்கூட்டந் தனைப்பார்க்கு

௧௭

கெடையிலாடும்வித்தை.

- அறைவித்தைகற்றவர் கட்டவேண்டாமையா
கால்வித்தைகற்றவர் ரெட்டவேண்டாம்
முழுவித்தைகற்ற துரைகள்வந்தாலே
முடியால்வணங்கி துதிப்பேனென்றான். கரு
- பெண்பிள்ளையாடுறள் கட்டவேண்டாமையா
கட்டினாலும்பெட்ட ஓடவேண்டாம்
யென்வித்தைபின்னாலே காட்டுவேனென்றவன்
ஏழைபோல்வந்தனம் செய்திடுவான். கசு
- வயற்றின்கொடுமை யெனவுரைப்பார்சிலர்
வாயிலேவந்தபடி யுரைப்பார்
யென்னகொடுமையி தென்றாதுமையோ
இந்தவத்சயங்கண்டதுண்டோ. கஎ
- வயற்றில்பிறந்ததொரு குழந்தையந்த
வஞ்சியோகொஞ்சம் வயதுடையாள்
கயற்றில்பெரிய விரல்கோத்து அதோ
கரணமடிக்குராள் நேசர்களே. கஅ
- உரியிலேகாலை சொருகிக்கொண்டு ஐயோ
ஊஞ்சலைப்போலவே தாங்கிக்கொண்டு
சிரியக்குழந்தை யதார்டும்பெருங்கஷ்டம்
சீமையிலெங்குமே கண்டதில்லை. கசு
- வித்தையறிந்தவர் கஷ்டமரிந்தவர்
வெண்ணைபோல்நெஞ்சங் கரைகரைந்து
நித்தந்தனவான்கள் பரிசுகொடுத்தாலும்
நெருமேகஷ்டம் புண்டியோரே ௨௦
- தகரக்கடைத்தொழில் வியாபாரஞ்செய்கின்ற
தர்மவான்ஏகப்ப நாயகர்தான்
பகரக்கெடையாடும் யேழைகளை சொந்த
பாலரைப்போலே காப்பாற்றுகிறார். ௨௧
- நிக்கத்தரிக்கயிடங்கொடுத்து அவர்க்கு
கித்தமும்புத்தியிகத் தொடுத்து
பெற்றமகவுபோல் சார்க்கலாரைந்த
புண்யவானாலே பிழைக்கலானார். ௨௨
- அருமைப்பெருமையுந் தானறிந்துஅவர்
ஆடலைக்கண்டு மனந்தளர்ந்து
சிறுமணவூர்முனிசாமி பாடித்தர
சிவகாமிவிலாசத்தில் அச்சிலிட்டான். ௨௩
- கெடையிலாடும்வித்தை
முற்றிற்று.